No. 45. 1843.

VLISSINGSCHE COURANT.

Vrijdag 14 April.

De uitgave dezer Courant geschiedt geregeld driemaal per week. De prijs van het abonnement is voor drie maanden f 2,25, en franco per post f 2,50. Advertentien worden geplaatst a 20 Ct. de regel, uitgezonderd Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van 1 tot 6 regels f 1,20 is, en voor elke regel daarboven 20 Ct., behalve 55 Ct. zegelregt voor iedere plaatsing. Men abonneert zich bij alle Boekhandelaren en Postdirecteuren in het Rijk. Brieven franco.

INGEZONDEN STUKKEN.

De *Arnhemsche Courant* maakt er bedenking tegen, dat wij in de *Vlissingsche Courant* van 23 Maart ll. nederschreven:

» dan konden zeer gevoegelijk, naar 't schijnt, bij » het nieuw voor te dragen kiesstelsel, zonder afwij» king van de grondwet, de ligchamen der Provinci» ale Staten, als kies-collegien, zoo ver als doelmatig » tig werd geacht, worden uitgebreid."

De *A. C.* meent, dat de grondwet dit niet zou veroorloven.

Wij geven haar het volgende in overweging.

De grondwet bindt den wetgever aan geen getal. Deze laatste kan dus in een artikel der wet een getal bepalen, bedragende het dubbele van het thans bestaande, of anders noodzakelijk geachte; dit gansche getal te verkiezen naar gelijke algemeene regelen.

De wetgever kan daarop, zonder de grondwet te schenden, een artikel laten volgen van dezen of soortgelijken inhoud:

» Bijaldien dit getal leden der Provinciale Staten, » buiten het geval dat hetzelve als kiesvergadering » handelt, te talrijk wordt geacht voor de vervulling » der verdere werkzaamheden, door de grondwet aan » de Provinciale Staten opgedragen, zal bij de regle» menten, volgens art 150 der grondwet vast te stel» len tot bepaling van de wijze, waarop de magt en » het gezag der Staten wordt uitgeoefend, hierin kun» nen worden voorzien, door elk jaar een gedeelte der » leden, hetzij bij loting hetzij op andere wijze, van » die werkzaamheden te doen ontheffen."

Zou nu deze, alzoo in getal verminderde, vergadering niet de grondwettige vergadering der Provinciale Staten uitmaken? Er valt niet aan te twijfelen, want zij oefende hare magt en gezag uit volgens een reglement, krachtens de grondwet vastgesteld.

Art. 131 der grondwet zegt: » In alle steden » worden ingevoerd kiezers-collegien. Zij worden » eenmaal in het jaar door de regering bijeen ge» roepen, alleenlijk tot het bedoelde einde, om de » raadplaatsen, in dien tusschentijd opengevallen, door » de bevoegde personen te vervullen."

Meent men nu, dat deze werkzaamheden worden vervuld door de gansche kiezers-collegien, zoo als zij door de stemgeregtigden verkozen zijn? Gansch niet. Er wordt geloot, wie er dat jaar al en wie niet zal medekiezen. Is nu het kiezende gedeelte van het collegie eene ongrondwettige vergadering? Volstrekt niet! Waarom niet? Omdat het kiest overeenkomstig reglementen, krachtens de grondwet gemaakt, waarbij *de wyze* is bepaald, waarop zal worden uitgevoerd wat de grondwet voorschrijft.

Laat nu de grondwet toe, dat een gedeelte van het getal leden van een collegie werkeloos worde gemaakt, wanneer het op *verkiezingen* aankomt, des te meer zal de grondwet wel veroorloven, dat zulk een getal verkleind worde, wanneer er sprake is, om de delibereren over zaken van huishoudelijk provinciaal belang.

De *Arnhemsche Courant* ziet het, wij putten onze bewijzen uit de grondwet zelve en uit de bestaande reglementen, uit de grondwet voortgevloeid.

Zal zij ons ontheffen van de telastlegging, dat wij iets ongrondwettigs hebben voorgesteld? Wij betwijfelen het zeer.

Over de Oorzaken en Gevolgen der heerschende Armoede in Nederland, en de Middelen tot derzelver Herstel. Haarlem, bij A. C. Kruseman.

De Redactie van het *Handelsblad* heeft, in haar nummer van den 7. Maart ll., eene zoogenaamde wederlegging gegeven van het vlugschrift: *Over de Oorzaken en Gevolgen der heerschende Armoede in Nederland*, enz., hetwelk dezer dagen bij den boekhandelaar A. C. KRUSEMAN te Haarlem is uitgekomen. Wij zijn geene vrienden noch van vlugschriften, noch van de Redactie van het *Handelsblad*. Daarom zijn wij des te onpartijdiger en des te meer geregtigd, om zoowel over het gedachte vlugschrift, als over de zoogenaamde wederlegging van het *Handelsblad* onbewimpeld ons oordeel te vellen.

Wij houden het met het *Handelsblad* daarvoor, dat de schrijver van het stukje minder het onderzoek naar de oorzaken en gevolgen der heerschende armoede in Nederland op het oog gehad heeft, dan wel de bevordering van elken tak van nijverheid en dien van het fabriekwezen in het bijzonder. Deze bedoeling straalt naar ons inzien duidelijk in het gansche stukje door.

Maar is het daarom des te minder, des te verwerpelijker? Wij komen er openlijk voor uit, dat wij het daarom des te hooger schatten.

De menschen hebben doorgaans minder met het algemeene welzijn, dan met hun eigen *ik* op, en het is iets zeldzaams, wanneer wij iemand ontmoeten, die naast een geoorloofd eigenbelang de zucht voor het geluk en de welvaart zijner landgenooten plaatst.

Niet onder den sluijer der philantropie derhalven, zoo als het *Handelsblad* zegt, maar zoo als het ons voorkomt, met een waarlijk philantropisch en daarom allezins prijzenswaardig doel, heeft de schrijver het bedoelde boekske geschreven en openbaar gemaakt.

Wij erkennen almede met het *Handelsblad*, dat de voorstelling der heerschende armoede in Nederland wel wat overdreven is. Zoo kunnen wij de verzekering geven, dat wanneer met de stad van 38,000 inwoners en 16,000 bedeelden, waarvan op bladzijde 7 van het vlugschrift gesproken wordt, de stad *Leyden* bedoeld is, zoo als uit hetgeen later op bladzijde 12 gezegd wordt schijnt te moeten worden opgemaakt, het getal bedeelden allezins overdreven is.

Wij gelooven evenmin, dat er jaarlijks meer dan 100 000 Hanoversche maaijers onze grenzen overtrekken. Wel moge dit ten tijde der Fransche overheersching het geval geweest zijn, toen de onverzadelijke heerschzucht van eenen NAPOLEON duizenden onzer landgenooten met zijn overwinnend leger dood of gevangenschap te gemoet voerde en daardoor duizende handen en armen aan den landbouw ontnam, maar dit is nu het geval niet meer, sints 28 jaren van rust en vrede de bevolking met vele duizende zielen vermeerderd heeft.

Maar behalve deze drie punten van zeer onderwerpelijk belang, zijn wij het in de hoofdzaak met den schrijver van het bedoelde stukje niet geheel oneens. Ook hebben wij hetzelve op aanbeveling van een doorkundigen vriend ons aangeschaft en bedaard met belangstelling en zoo onpartijdig mogelijk gelezen en herlezen. Naar ons inzien moet de schrijver van het stukje volkomen op de hoogte der wetenschap, zoowel theoretisch als practisch, geplaatst zijn, en reeds uit dien hoofde zijn wij geneigd in zijn schrijven meer vertrouwen te stellen, dan in dat van de Redactie van het *Handelsblad*, welke, naar wij gelooven, het fabriekwezen noch practisch noch theoretisch verstaat, maar zooveel te beter weet, wat voor *Amsterdam* het beste is.

Het heeft ons innig leed gedaan, deze overtuiging door de bedoelde wederlegging van het vlugschrift onbebewezen te zien. Nooit was eene wederlegging armer aan houdbare gronden, nooit eene afkeuring meer onbewezen, nooit eene veroordeeling minder gewettigd.

Zoo moet, volgens de Redactie van het *Handelsblad*, een beduidende en krachtvolle middelstand bewijzen, dat in Nederland de fortuinen niet in handen van een betrekkelijk gering aantal personen zijn. Het is voor het eerste van ons leven, dat wij hooren beweren, dat als men van menschen van fortuin spreekt, daaronder de middelstand moet verstaan worden. Wij gelooven, dat de schatrijke bankiers en kooplieden van *Amsterdam* en *Rotterdam*, die zich een gansch ander air geven, dan aan den middelstand eigen is, met dit gevoelen van de Redactie van het *Handelsblad* weinig vereerd zullen zijn,

Maar wat te veel bewijst, bewijst niets. De *fortuinen* bij den middelstand te zoeken, dit zoude even zoo goed zijn als eene grondige kennis van industrie en fabriekwezen bij de Redactie van het *Handelsblad* te veronderstellen.

De onbekende schrijver valt met onwederstaanbaar geweld onze liefdadige instellingen of liever de wijze van verzorging onzer behoeftigen aan. Hij wil, dat men in plaats van duizende armen vruchteloos te voeden en te kleeden, hen in de gelegenheid en in de verpligting stelle om het een of ander voort te brengen. Stellen wij bij voorbeeld, zegt de onbekende schrijver op bladzijde 9, dat de arme slechts éénen spijker daags make, levert dan die spijker, hoe gering er de waarde van zij, niet een wezenlijk voordeel op? Men was toch in ieder geval verpligt, den arme zoo veel te geven, als tot onderhoud van het leven gevorderd wordt, en is het dan niet beter, dat men, door hem aan het werk te zetten, eenige, al is het ook eene kleine, vrucht van zijnen arbeid plukke, dan hem hetzelfde te geven, zonder iets daarvoor in de plaats te krijgen?

Wie zulk eene zuivere grondstelling van staathuishoudkunde veroordeelt, moet of ziende blind zijn of ter kwader trouw vergif willen verzamelen, waar de bijen honig garen zouden. Wij laten den onbevooroordeelden lezer beslissen, wat hij van de Redactie van het *Handelsblad* te denken hebbe, als zij voorgeeft, dat de schrijver verlangt, dat wij van den arme het produkt van zijnen arbeid zouden moeten koopen, al ware het ook nog zoo duur betaald, liever dan dat de vreemdeling iets aan ons verdienen zoude. (1)

Naar ons inzien heeft de onbekende schrijver gelijk, als hij stelt, dat er een tijd geweest is, waarin Nederland in alle takken van fabriekwezen en nijverheid het eerste volk der bekende wereld was. Maar de Redactie des *Handelsblads* heeft ongelijk, met het verval van beide deze onuitputtelijke bronnen van volksbestaan en volkswelvaart aan de verandering der algemeene omstandigheden toe te schrijven; hetgeen, zoo als ieder begrijpen zal, zoo veel als niets gezegd is. Hadden onze voorvaderen zich niet laten verleiden, om handelsvrijheid en handelsliberaliteit boven eigen voordeel te stellen, wij zouden ook thans nog alle markten der wereld, ten minste voor geen onbelangrijk gedeelte, met de produkten onzer *Nyverheid* voorzien. Of had het vaderland, ten tijde van KAREL de V, toen nijverheid en fabriekwezen zulk eenen hoogen trap van bloei bereikt hadden, zooveel meer uitgestrektheid, zoo veel meer gezag, zooveel meer vermogen, dan thans? Neen! de dolzinnige leerstellingen aan ware humaniteit, zoo als de Redactie van het *Handelsblad* het verderfelijk stelsel noemt, hetwelk de vaderlandsche kapitalen door leeningen in handen van den vreemdeling overstort, die daarvan ongetwijfeld meer en schooner vruchten trekt dan wij, deze en dergelijke leerstellingen zijn het, die Nederland van het handeldrijvendst en het industriëelste volk der aarde, tot hetgeen het thans is verlaagd hebben.

Niet minder onjuist is het, hetgeen de Redactie van het *Handelsblad* den onbekenden schrijver verder tegenwerpt als zij zegt: dat onze regten tegen den invoer van vreemde fabriekswaren thans op de meeste (let wel!) artikelen zoo hoog zijn, als zij met mogelijkheid te brengen waren. Geeft cijfers, mijne heeren van het eerste en voornaamste *Nieuwsblad* in Nederland! geeft cijfers, in plaats van onbewezene stellingen! en dan zullen wij kunnen oordeelen, aan welke kant de waarheid is. Geef cijfers en vergelijkt daarmede de cijfers van de regten in andere landen, en beschuldigd en veroordeeld dan, als waarheid en regt aan uwe zijde blijken te zijn. Neen! de schrijver over de Armoede in Nederland heeft geen ongelijk, als hij onze milde leeringen van staathuishoudkunde allerverderfelijkst voor het waarachtig geluk der natie houdt.

De Redactie van het *Handelsblad* zegt verder: « Het « is geene vijandigheid tegen andere volken maar liberale « openstelling van onze havens voor den handel van de « geheele wereld, welke de wetenschap aanbeveelt."

Bespiegelend uitmuntend, schoonklinkend, veelbelovend; in praktijk onzin. Zie wat *Hamburg* — maar zie vooral ook wat het omliggend land van *Hamburg* is. *Hamburg* is eene stad, zooals de Redactie van het *Handelsblad* van Nederland een land wil maken: dat is eene vrije markt voor alle vreemde koopwaren. Wat is *Hamburg*? Rijk, zeer rijk, welvarende en bloeijende. Maar wat is het platte land om *Hamburg*? Arm, doodarm. Zoo zullen *Amsterdam* en *Rotterdam*, door zulk een stelsel, bloeijen, dat wil zeggen, de handelstand, maar de rest van de burgerij zal armoê lijden, en de bewoners van de kleine steden en het platte land aan de meeste ellende ten prooije zijn.

En is de reden niet tastbaar? Wanneer alle vreemde koopwaren, zonder, of met geen noemenswaard inkomend regt onze vaderlandsche markten overstroomen, wat moet daarvan dan het gevolg zijn? Vooreerst: dat wij ze goedkoop koopen kunnen, en ten tweede: dat wij geheel zullen ophouden, dezelve in eigene huishouding te vervaardigen. Aan den eenen kant derhalve winnen wij met het liberale stelsel van handels-vrijheid een middel om ons gewonnen geld, ten behoeve van den vreemden fabriekant en buitenlandschen handelaar te besteden, en ten tweede verliezen wij daardoor duizende gelegenheden, om geld te winnen, terwijl in de derde plaats de arbeidende klasse op het laatst geen werk en dus ook geen brood meer vinden zal.

Wie zoude het nu nog durven betwisten, dat wij met zulk een stelsel schatrijk moeten worden?

Het is wijders de vraag niet, welk ontzag men voor de waarheden van het een of ander geschrift moet hebben, het komt er maar alleen op aan of de aanhalingen waar en de gevolgtrekkingen daaruit afgeleid, juist zijn. Wij voor ons verklaren onbewimpeld, volkomen met den onbekenden schrijver in te stemmen, als hij de grondstellingen in het bekend adres van 1752 ontwikkeld, met den weinig vloeijenden en misschien wat al te barschen naam van *drogredenen* bestempelt. Want wie aandachtig de gevolgen leest, welke deze en dergelijke grondstellingen voor het vaderland gehad hebben, zoo als de schrijver die op bladzijde 32 en volgende opgeeft, en niet door de Redactie van het *Handelsblad* zijn wederlegd, moet overtuigd zijn, dat hij gelijk en het *Handelsblad* ongelijk heeft.

Welke de eigenlijke bedoeling des schrijvers van het aangeroerde vlugschrift geweest is, hebben wij hierboven reeds, immers voor zooveel wij zulks vermoeden konden, aangegeven. Werk te verschaffen aan onze duizende behoeftigen en bedeelden, werk te verschaffen aan onze

---

(1) Wanneer de spijker even deugdelijk en even goedkoop was, (en men zou denzelven niet duurder behoeven te verkoopen,) als een spijker uit het buitenland afkomstig, bestond er gegronde hoop, dat hij zou kunnen verkocht worden. En ware de eerste of de tweede niet even deugdelijk, de 10e of de 100e zou het zijn. Al doende leert men. Red.

arbeidende klasse, inlandschen handel en nijverheid te bevorderen, en voornamelijk het vaderlandsch fabriekwezen tot den hoogsten trap van bloei en welvaart op te voeren, dat komt ons voor het doel en de strekking van het stukje te zijn. Of het waar is, dat hij te gelijker tijd ook eene exclusieve leer predikt, achten wij volstrekt onbewezen, doch ook dan wanneer dit zoo ware staat het vrij te bewijzen, dat hij hierin ongelijk heeft.

En hiermede zouden wij van de verdediging van het vlugschrift, welk geschrift een helder oordeel en een geoefend verstand verraadt, kunnen afstappen, indien wij niet nog ten slotte een paar algemeene aanmerkingen op de wederlegging van het *Handelsblad* maken moesten. Het is ons opgevallen, dat het *Handelsblad* in den aanhef zijner refutatie het vlugschrift niets minder dan een vod geliefi te noemen. Sinds wanneer keurt de Redactie van het *Handelsblad vodden* de eer eener wederlegging in zijne kolommen waardig? Maar dit is het niet alleen, wat ons getroffen heeft. Het is ons nog vreemder voorgekomen, dat het *Handelsblad* voor eene wederlegging schijnt te willen doen doorgaan, wat geen hoogeren rang dan eene bloote ontkenning verdient, uit eene overdrevene vooringenomenheid met eigene denkbeelden voortgesproten en gevoed en opgekweekt door de zucht om datgene te verkondigen en door te drijven wat aan *Amsterdam* en de Amsterdammers welgevallig wezen kan.

Neen! mijne heeren van het *Handelsblad*, *non tali auxilio!* Er is te veel in uwe wederlegging onbeantwoord gebleven, dan dat gij u zoudt kunnen beroemen den onbekenden schrijver uit het veld te hebben geslagen.

Bewijst ons maar met cijfers dat hij ongelijk heeft, als hij op bladzijde 8 de armoede en teruggang die er te *Tercere*, *Middelburg*, *Zierikzee*, *Enkhuizen* en andere plaatsen heerscht, vermeldt en in een aantal grootere plaatsen, en ook ten platten lande in onderscheidene provincien meer en meer wordt opgemerkt.

Toont ons aan, maar op houdbare gronden en niet met gratuite ontkenningen en exclamatien, dat de onbekende schrijver ongelijk heeft, als hij op bladzijde 13, 14 en 15 het voorbeeld door *Engeland* met opzigt tot handel en nijverheid gegeven, met ernst en aandrang ter navolging ons voor oogen stelt.

Volgt hem, waar hij ontegensprekelijk ons bewijst: 1°. op bladzijde 16 en volgende, dat fabriekwezen en nijverheid geen aan de bevolking van deze landen vreemden arbeid zijn; 2°. op bladzijde 20 en volgende, dat onze werkloonen, die weinig hooger dan in *Frankryk* en *Belgie* en meer dan de helft lager dan in *Engeland* zijn, de uitbreiding van het fabriekwezen op den vaderlandschen bodem niet in den weg staan; 3°. op bladzijde 24 en volgende, dat het noch op het physiek noch op het moreel der werklieden ongunstig werkt; 4°. op bladzijde 30 en volgende, dat in 1752 handel en nijverheid in den beklagenswaardigsten toestand verkeerden; dat men wel getracht heeft door meerdere handelsliberaliteit dezelve weder op te beuren en aan te moedigen, doch dat wij desniettemin hoe langs hoe meer zijn achteruitgegaan; 5°. op bladzijde 57 en volgende, dat *Engeland* en *Amerika* door een tegenovergestelden weg ingeslagen en gevolgd te hebben, voor den arbeid en de welvaart hunner arbeidende klassen tot de schitterendste uitkomsten gekomen zijn, zoolang zij niet tot overdrijving der productie vervallen zijn; en eindelijk 6°. op bladzijde 41 en volgende, dat het eene onvergefelijke schande is, dat onze vaderlandsche kapitalisten hun enorm vermogen niet daaraan besteden, dat onze kolonien ophouden een aanzienlijk gedeelte der voordeelen, die zij opleveren kunnen, door traagheid en onverschilligheid aan den vreemden werkman over te laten.

En wanneer gij dit alles victorieus zult beantwoord hebben, dan, maar ook dan eerst, hebt gij regt, mijne heeren, den onbekenden schrijver voor een domoor uit te maken. Tot zoo lang wenschen wij ieders gevoelen te houden voor hetgeen het naar ons inzien gelden mag.

L........ Maart 1843. N. N.

Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der STAD VLISSINGEN;

Gelezen eene Missive van den Heer Luitenant-Kolonel, Plaatselijken Kommandant dezer Vesting, dato heden, n°. 75;

Brengen bij deze ter kennis van de In- en Opgezetenen, dat de Infanterie van het garnizoen, met morgen den 12., des voormiddags ten 8 ure, de oefeningen van het schieten naar den Schijf zal beginnen, en wel op het Fort de Nolle, met de schotlijn naar het westen; — welke oefeningen alle dagen der week, ten zelfden tijd van den dag, voortgang zal hebben, zoo dikwerf de weersgesteldheid dit toelaat, zullende er zoo lang die oefening voortduurt, een rood vlaggetje van de belendende Duin waaijen.

En opdat niemand hiervan onkundig zij, zal deze worden afgekondigd en aangeplakt ter plaatse waar zulks gebruikelijk is te geschieden, mitsgaders in de Vlissingsche en Middelburgsche Couranten geplaatst.

VLISSINGEN, den 11. April 1843.

Burgemeester en Wethouders voornoemd,
A. VAN DER SWALME.
Ter ordonnantie van Hun Ed. Achtb.,
S. VAN DER SWALME,
Secretaris.

NIEUWSTIJDINGEN.

FRANKRIJK.

— De ellende in Parijs is zoo groot dat 30,000 personen des morgens in de hoofdstad van de beschaafde wereld opstaan, zonder te weten waarvan zij dien dag zullen leven.

— Men schrijft uit Valenciennes, 7 April, 's avonds ten 5 ure.

Sedert een paar dagen bemerkte men onderscheidene scheuren in onzen ouden kerktoren, en verscheidene groote steenen vielen op het plein genaamd: *la Place du Commerce*. Het stedelijk bestuur liet terstond dag en nacht aan de noodige reparatien werken, doch het laatste uur had voor den toren geslagen. Zoo even begint ze van alle kanten in te storten met een vreeselijk gedruisch, en begraaft al de werklieden onder zijne puinhoopen. De ontsteltenis in de gansche stad is onbeschrijfelijk.

— In de eerste dagen van Maart kwam des avonds eene goedgekleede jonge vrouw ten huise van de echtgenooten *N*....., die een geheel afgelegen huis bewoonden in de gemeente Marquina, in Biskaije. Haar verzoek om geherbergd te worden, werd haar toegestaan. Nadat zij zich door een goed avondeten verkwikt en zich goed gewarmd had, vroeg de meesteres des huizes lagchende, of zij haar behulpzaam wilde zijn in het opmaken van een bed. Bij het opgaan der trappen, bemerkt de vrouw onder het vrouwelijk gewaad der onbekende de onachtzaam opgeschorte pijpen eener pantalon. Dit was meer dan zonderling; niettemin maakten de beide vrouwen het bed op en toen zij weder beneden waren gekomen, deelde de vrouw hare ontdekking en hare vermoedens mede aan haren man, die ijlings naar Marquina liep om hulp te halen. Voor dat hij terug kwam, werd de schrikwekkende gast naar het voor hem gereed gemaakte vertrek gebragt; de vrouw sloot hem in hetzelve op en hield, gewapend met het geweer van haren man, de wacht aan de deur. Na verloop van een halfuur trachtte de kerel de deur te openen en zijne pogingen deden haar weldra wankelen. Nog een ommezien en zij bezweek; de vrouw was nog maar door eenen zeer zwakken hinderpaal van haren vijand gescheiden; in dit wanhopige oogenblik loste zij het geweer; eene diepe stilte volgde op de losbarsting; niet de minste beweging; geen enkele kreet, geen zucht zelfs, deed zich hooren.

In deze verschrikkelijke toestand vond de hoevenaar zijne vrouw, toen hij met de miquelets (gendarmen) aankwam. De jonge man lag dood, door eenen kogel in de borst getroffen. Men vond eenen dolk bij hem, pistolen en een fluitje. Klaarblijkelijk was hij in huis gekomen ten einde des nachts medepligtigen binnen te laten.

De miquelets stelden zich op de voorplaats in hinderlaag en maakten hunne wapenen gereed; vervolgens werd de deur geopend en op het fluitje geblazen. Weldra verschenen er niet minder dan zeven struikroovers en op hetzelfde oogenblik gaven de soldaten vuur. Vier der banditen werden gedood, twee zwaar gekwetst en slechts een' enkelen gelukte het te ontsnappen.

— Men schrijft uit Parthenay (Deux Sèvres): Den 28. Maart verscheen een groote wolf uit het bosch en wierp zich op eene kudde schapen, waarvan hij verscheidene doodde. Op het geschreeuw van den herder, schoten vele landlieden, die op het land werkten, toe, en omsingelden den wolf in een bosch van de gemeente Adillij.

Het woedende dier had zich inmiddels, in zijne vlugt, op andere kudden geworpen, verscheidene schapen gedood en eenige menschen aangevallen en gewond. Deze jagt duurde bijna 3 uren, waarbij menig persoon gewond werd, en het scheen of dezelve nog niet zonder verdere ongelukken zoude eindigen, toen de heer *Guillaud* den wolf met een schot velde. Van alle kanten omsingeld, wilde men het dier verder afmaken, toen het opsprong en zich op een der omstanders wierp. De brigadier der gensdarmen *Salleyrette* stak echter zijn bajonet in de keel van het dier en maakte het af. Toen men van den schrik bekomen was, ging men zich met de gekwetsten bezig houden, welker getal aanmerkelijk was. Zes hunner zijn dadelijk naar het hospitaal gebragt. Twee bewoners van Abillij waren aan hoofd, handen en in de buik gebeten. Twee anderen van Amailloux in de dijen, een vijfde in de borst en de zesde, eene jonge herderin, is de linkerhand afgescheurd. De sousprefect heeft geneesheeren gezonden om de gekwetsten te verzorgen.

NEDERLANDEN.

's HERTOGENBOSCH, den 10. April. Men verneemt niet, dat de aardbeving, welke zich voornamelijk bij Noord-Braband schijnt bepaald te hebben, ergens aanmerkelijke schade heeft aangerigt. Aan den kanaaldijk evenwel, in de nabijheid van Veghel, heeft men eene verzakking opgemerkt, welke een onderzoek van de beambten van den waterstaat heeft uitgelokt. De kruin van den kanaaldijk heeft, juist op de plaats waar zich een duiker bevindt, eene verzakking ondergaan van 66 Ned. duimen. Men vermoedde in het eerst of die verzakking ontstaan ware, door het instorten des duikers; maar men heeft bevonden, dat de verzakking was ontstaan door dat de voet van den dijk zich had uitgezet. Ook heeft men op dezelfde hoogte verscheidene scheuren in gemelden dijk ontdekt, waarvan sommigen ter lengte van meer dan 30 Ned. ellen, en ter diepte van eene Ned. el.

Wij vernemen uit Uden, Veghel, St. Oedenroden en Gemert dat aldaar en in de omstreken, in den avond van Vrijdag tegen elf ure, weder op nieuw schokken van aardbeving zijn gevoeld, welke nog ruim zoo erg schenen, dan die van 6. April. Zij waren met dezelfde verschijnselen gepaard, en hebben gelukkig ook geene andere rampen veroorzaakt, dan dat zij de bevolking met grooten angst vervuld hebben. Hier is daarvan niets gevoeld.

VEGHEL, den 8. April. Gisteren des avonds omstreeks elf ure ontwaarde men alhier op nieuw eenen vrij hevigen schok van aardbeving, dewelke dan ook eene levendige onrust bij de ingezetenen te weeg bragt; zoo dat velen tot laat in den nacht op de beenen bleven, terwijl sommigen gedurende de geheelen nacht zich niet ter rust durfden begeven. (Noord-Brab.)

VLISSINGEN. De fraai gebouwde en snelvarende stoomboot de Stad Vlissingen, varende geregeld van hier op Antwerpen, beantwoord in alle opzigten, aan de verwachting, die men met mogelijkheid van een zoodanig hoogst belangrijk communicatie-middel kon koesteren; ondanks de hevige stormwinden en hooge zee, welke sedert eenige dagen den togt voor de sterkst gebouwste en snelzeilendste schepen moeijelijk maakte, wedijverde deze stoomboot met de grootste Engelsche stoombooten in snelheid, en volbrengt deszelfs reis, het oponthoud aan de bepaalde plaatsen, aan de beide oevers der Schelde in aanmerking genomen, even zoo spoedig; met genoegen zien wij dan ook deze zeer nuttige inrigting aanvankelijk door het reizend publiek waarderen.

GEMENGDE BERIGTEN.

Te Kampen hebben 's avonds zamenscholingen plaats ter zake van spokerij. — Twee meisjes, gerangschikt onder den naam van dames, figureren aldaar 's avonds, verkleed als dienstmeisjes. (K. C.) — Ook te Luik en Maastricht heeft men schokken van aardbeving gevoeld. — De gevraagde som van 30,000 fr., voor het onderhoud van het stoomschip the British Queen, is door de Belg. verteg. na veel kermen en klagen toegestemd. — De armoede neemt in Duitschland op eene verontrustende wijze toe. — De vesting Coevorden zal gerepareerd worden. (Dr. C. 7 Ap.) — De Notaris Mr. Kerckhoff te Rotterdam, aangeklaagd wegens 't schrijven van Mr, in plaats van Meester, is vrijgesproken. — De groote komeet is in Amerika bij lichten dag gezien. — De Valkeniers hebben weder post gevat op 't Loo. — Een weeskind van 29 jaren zoekt eene vrouw zonder vader of moeder, maar met een goed inkomen (f 4000) (H. B.) — Op het laatst gehouden concert van Muses Saccum te Leiden, obligaat gelagchen door drie dames en één heer. — A. Dumas heeft eene fabriek van vaudevilles opgerigt; werkt met 7 knechten. — Te Veenklooster (Friesl.) is een man, die zich den hals had afgesneden, achteruit in 't water geloopen; een en ander deed hem den dood. — Bij Saragossa, omtrent voor de poorten der stad, heeft een boerenknecht zijnen meester en deszelfs vijf dochters vermoord, waarna hij de vlugt genomen heeft. — Bij het ministerie van Financien is ten behoeve van 's Rijks schatkist ontvangen eene som van f 50. bestaande in twee bankbiljetten elk groot f 25. — Te Hamburg zijn uit Oostenrijk 2 oudluthersche geestelijken en 1500 personen hunner gemeenten aangekomen, op reis naar Amerika. — Een tienjarig meisje en eene dienstmeid zijn te Amsterdam over hunne stoven in brand geraakt. — Een moor is te Tlemcen wegens poging tot moord tot 4500 stokslagen veroordeeld, waarvan hij er dagelijks 300 zal ontvangen, tot hij de portie beet heeft. — Frankrijk zal een ambassadeur naar China zenden. — Abd-el-Kader, na reeds verscheiden malen door de Franschen geheel te zijn vernietigd, is nu weder bijna door hen ten onder gebragt. — Te Vera-Cruz en in de omstreken heeft een hevige storm gewoed, waardoor verscheiden schepen vergaan zijn. — De opstand op Haïti neemt meer en meer toe; de opstandelingen tellen reeds 12000 man. — Ook te Luneville heeft men schokken van aardbeving gevoeld. — Een inwoner van Bordeaux heeft een middel uitgevonden, om alle met teer besmeerde voorwerpen onbrandbaar te maken. — De hertogin van Nemours bevindt zich in de vierde maand harer zwangerschap. Van Kon. Victoria verwacht men den slag alle dag.

ADVERTENTIEN.

§ § De Boekhandelaars *J. C.* en *W. ALTORFFER*, § te *Middelburg*, geven heden uit en hebben alom verkrijgbaar gesteld:

BIJDRAGE

TOT

VERKLARING DER WET OP HET NOTARIS-AMBT,

OF

ARTIKEL 50 DIER WET TOEGELICHT,

DOOR

Mr. G. A. FOKKER,

Advokaat te Middelburg.

Prijs f. 0,70.

STOOMBOOT

DE STAD VLISSINGEN,

VARENDE VAN

Vlissingen op Antwerpen,

VICE VERSA.

De ondergeteekende adverteert, op last der Directie, dat te beginnen van Zaturdag den 15. April 1843, en voorts op iederen Maandag, Woensdag en Zaturdag, de Stoomboot van Antwerpen zal afvaren, des morgens ten TIEN ure, in plaats van ten *negen* ure, gelijk tot dusver heeft plaats gehad. Blijvende het vertrek van Vlissingen bepaald op 's morgens ten 8 ure.

De Agent te Vlissingen,
P. R. SIEGERS.

ZEETIJDINGEN.

VLISSINGEN, den 15 April. Sedert den 11 dezer zijn alhier ter reede gekomen.

Voor Antwerpen bestemd:

Robert, C. N. Zillmer, Straalsund, Tarwe; Carl Wilhem, J. J. Sass, Greifswald, garst; Abeline, H. M. Ibsen, Hobros, Rogge; Fortuna, J. P. Jaeger, Dantzich, Tarwe; Gordon, J. Horn, New-Castle, stukgoed; Ricordo, R. Rodi, Messina, fruit; Hermann, W. Moller, Wolgarst, Active, J. Pedersen, Wolgast, beide haver; Anna, C. Brink, Greifswald garst; Margaretha, J. Strak, Grangemouth, ijzer; Minerva, J. Walkes, Stettin, Tarwe; Oxenburg, R. C. Doijer, Koningsberg, Garst; Sirius, G. Freiwürst, Rostock, Tarwe, de Commercie, H. J. Neckelson, Londen, stukgoed.

— Zr. Ms. fregat Palembang, onder het bevel van den kapitein ter zee H. H. T. Coops, heeft op den 21. Januarij ll. de Simonsbaai aan de Kaap de Goede Hoop verlaten, om de reis naar Batavia voort te zetten.

MIDDENPRIJZEN

van de volgende Artikelen te MIDDELBURG,

13 April 1843.

De Nederlandsche mudde.		De Nederlandsche mudde.	
2 J. Zeeuwsche dito	f 6.25	Boekweit	f 6.10
1 J. dito	« 6.00	Winter Garst	« 4.70
N. dito dito	« 7.20	Zomergarst	« 4.00
2 J. Walch. Tarwe	« 6.50	W. Witte Boonen	« 9.40
1 J. dito	« 6.25	W. Bruine dito	« 9.75
Nieuwe dito	« 7.40	W. Paardenboonen	« 5.20
2 J. Zeeuwsche Rogge	« 7.00	Z. N. dito	« 4.40
1 J. dito	« .	Raapolie	f 54.00 p. v.
Nieuwe dito	« 7.25	Patentolie	« 37.00 «
W. Groene Erwten	« 6.75	Lijnolie	« 36.00 «
Z. dito	« 6.00	Raapkoeken f	. de 1040 st.
Koolzaad	« 9.75	Lijnkoeken	« 9.00 « 100 «
Haver	« 5.00		

Te Vlissingen, bij A. W. VAN BIEREN.